

Els vells espies

El general José Faura Martín ha deixat el seu càrrec com a cap de l'estat major de l'Exèrcit de Terra. Aquest militar de 67 anys, que va ser nomenat al febrer de 1994, ha mantingut el càrrec amb tres ministres –Julián García Vargas, Gustavo Suárez Pertierra i Eduardo Serra– i ha conegut dos presidents de govern, Felipe González i José María Aznar. Un rècord en el vèrtex de la cúpula militar. Un càrrec delicat en què culminen moltes tensions. Un lloc envejat i no gaire còmode. Fins ara, doncs, Faura ha estat el general que ha manat més temps l'exèrcit espanyol des de la mort de Franco.

Dins les institucions militars, el general Faura té molt bona fama. Fill, nét i germà de militars, la seva carrera començà fa 49 anys a Ceuta, on va néixer i, lògicament, bona part d'aquesta carrera es desenvolupà en el cos de Regulars. L'any 1956, quan era tinent, assistí a la independència del Marroc i, després dels cursos d'estat major, va ser destinat a les capitànies de Ceuta, Granada i Canàries. El 1971 és un dels primers oficials escollits per integrar-se al SECED (Servei Central de Documentació de Presidència del Govern), el flamant servei secret creat per l'almirall Carrero Blanco i organitzat pel coronel José Ignacio San Martín. Hi va estar fins l'any 1979, quan l'organisme d'espionatge ja es deia CESID (Centre Superior d'Informació de la Defensa), per continuar fent estudis especialitzats d'estat major conjunt. El 23-F no l'esquitxà ni de lluny i, com a home pròxim al general Manuel Gutiérrez Mellado, va mantenir sempre clara la seva posició a favor de la Constitució. Després, Julián García Vargas el proposà com a cap de l'estat major i li va tocar encapçalar les transformacions més importants que ha sofert l'exèrcit espanyol en l'última època, com ara la reducció del Pla Nord, les intervencions dels nostres soldats a Bòsnia i altres escenaris bèl·lics, la integració de la dona, la supressió de la mili i la professionalització de les forces armades. Tot ho tirà endavant amb gran eficàcia.

Ara, a l'hora de deixar l'uniforme i marxar cap a casa, el general Faura ha dit a un diari nacional que la majoria d'espies que formaven la plantilla del SECED era genc

progre amb consciència que anaven canviant les coses en el país i que havien de col·laborar-hi. I per il·lustrar-ho ha explicat alguns fets força aclaridors, com ara les dues reunions secretes que van tenir lloc l'any 1976, abans de la legalització dels partits polítics, entre els màxims dirigents dels serveis secrets franquistes i la cúpula del PSOE clandestí. El seu relat és molt sucós. "La cita va ser en un hotel. Andrés Cassinello –que era el cap del SECED en aquell moment– i jo vam arribar a l'aparcament i pujàrem directament a l'habitació. Allà ens esperaven Felipe González i Alfonso Guerra. Nosaltres portàvem l'encàrrec d'Adolfo Suárez de llençar ponts i de procurar atreure aquesta gent, que també eren Espanya, perquè participés en el que s'estava preparant. Ens hi vam estar tres o quatre hores i he de dir que ens vam entendre molt bé, pot ser perquè els quatre érem andalusos. Hi havia un punt d'afinitat, no ideològica. Vam sortir d'allà amb la impressió d'haver fet un pas important".

La revelació del general Faura, del vell espia de Carrero Blanco, no és nova. Els contactes entre els màxims dirigents del PSOE i els serveis secrets de la dictadura, a França i a l'interior del país, ja eren coneguts des de fa anys. Però que ara els rememori un home de la importància del general José Faura té la seva importància,

perquè confirma, una vegada més, l'orientació que donaren a la "transició" política els aparells de seguretat, que van maniobrar per afavorir els socialistes en contra dels comunistes, l'únic aparell clandestí organitzat eficaçment i que feia més por des del punt de vista dels hereus de la dictadura. I perquè fa palès, una vegada més, el doble joc que ha practicat el PSOE en els moments crítics i l'oportunisme cínic amb què han actuat els seus dirigents.

Els homes com José Faura, Andrés Cassinello, Agustín Tejedor, Ángel Ugarte, Manuel de la Pascua, Javier Calderón, Santiago Bastos, José Peñas, Juan Peñaranda, Antonio Martínez Teixidó,... saben moltes coses. Tots són vells oficials dels serveis secrets, vells espies jubilats que guarden en el seu cap molts secrets de la història d'Espanya contemporània. Una història que alguns voldrien oblidar i d'altres manipulen segons com bufa el vent. ■

XAVIER VINADER

"Les revelacions del general Faura confirmen l'orientació que donaren a la 'transició' política els aparells de seguretat, que maniobraren per afavorir el PSOE en contra dels comunistes."